

STERILISATIE VAN DE TEEF

Sterilisatie is in het leven van de teef een belangrijke gebeurtenis, die ook zeker niet onopgemerkt voorbijgaat aan de eigenaar van de hond. Het is een ingreep die veel vragen oproept, en vaak nog omgeven is door 'indianenverhalen'.

Wij zetten de voor en nadelen voor u op een rijtje.

Voor alle duidelijkheid

Er kan verwarring ontstaan doordat medische begrippen door elkaar worden gebruikt, en vanwege het feit dat er een soort gebruikstaal is ontstaan. Medisch gezien verstaan we onder castratie het onvruchtbaar maken van de hond door het geheel of gedeeltelijk wegnemen van de inwendige voortplantingsorganen. Onder sterilisatie verstaan we het onvruchtbaar maken van de hond door het afbinden van de inwendige geslachtsorganen. Technisch gezien worden zowel reu als teef gecastreerd. In de gebruikstaal spreken we echter over castratie bij de reu (verwijdering teelballen) en over sterilisatie (verwijdering van minimaal de eierstokken) bij de teef. In het navolgende zal ik de gebruikstaal aanhouden.

De voordelen van steriliseren

Niet meer loops worden

De meeste teefjes worden twee keer per jaar loops. Dit gaat doorgaans gepaard met een bloederige uitvloeiing. De loopsheid duurt zo'n twee tot drie weken, en in deze periode kan de hond gedekt worden. Het vloeien en het risico op een nestje worden door eigenaren gezien als belangrijke redenen om te steriliseren, na de operatie komt de loopsheid niet meer terug. Dat scheelt ook weer opdringerige reuen. Veel eigenaren denken dat hun teef niet vruchtbaar is als ze bloed vloeit, maar dit is een groot misverstand. Ergens in deze periode is de teef vruchtbaar, wanneer verschilt per loopsheid en verschilt ook van teef tot teef.

Minder Kans op melkkliertumoren

Melkkliertumoren zijn bij de teef vergelijkbaar met die bij de mens. We onderscheiden zowel goedaardige als kwaadaardige tumoren, alleen heeft de teef wel wat meer zogeheten melkklierpakketten! Onderzoek heeft uitgewezen dat één op de vier niet-gesteriliseerde teven melkkliertumoren krijgt. Om het risico op melkkliertumoren sterk te verminderen, is het van belang dat de operatie op een jonge leeftijd plaatsvindt. Bij sterilisatie voor de eerste loopsheid is de kans op melkkliertumoren nog maar 1 op 33, bij sterilisatie na de vierde loopsheid maakt het geen verschil meer. Het vervelende van melkkliertumoren is dat, indien na een biopsie gebleken is dat de tumor verwijderd moet worden, het weghalen ervan een behoorlijke ingreep is. De verschillende melkklierpakketten van een teef staan door vele bloed- en lymfevaten uitgebreid met elkaar in verbinding. Dit betekent dat minimaal twee melkklieren (een 'blok') verwijderd dienen te worden. Zijn er meerdere knobbeltjes aanwezig, dan kan het zelfs zo zijn dat er vijf pakketten aan één zijde verwijderd moeten worden, en dan spreken we van een 'lijst'. Dit zijn grote operaties met zeer veel hechtingen, onaangenaam voor zowel de teef als de portemonnee van de eigenaar. Het is op zo'n moment echter wel een keuze voor het leven, en als de teef verder nog gezond lijkt, is opereren zeker de moeite waard en een juiste beslissing. Deze problemen spelen meestal vanaf middelbare leeftijd

Geen baarmoederontsteking meer

Ondanks dat de teef bij de moderne vorm van de operatie haar complete baarmoeder behoudt, is er na de ingreep geen mogelijkheid meer voor het ontstaan van een baarmoederontsteking.

Baarmoederontsteking

is een zeer ernstige aangelegenheid, en niet zelden dreigt er levensgevaar. Circa 25 procent van de niet-gesteriliseerde teven krijgt deze aandoening. Het is beter gebleken voor de teef om de baarmoeder niet te verwijderen. In tegenstelling tot de mens is de baarmoeder van de teef namelijk niet gevoelig voor (kwaadaardige)

tumoren zodra de invloed van hormonen is verdwenen. Een ander voordeel bij deze techniek is dat er minder littekenweefsel ontstaat in de buik na de operatie. Ook het huidwondje is minimaal en de dieren zijn dezelfde dag weer fit.

Geen schijndracht meer

In het oorspronkelijke roedelleven van de hond was de cyclus voor alle teven vrijwel gelijk. De niet gedekte teven werden schijndrachtig en begonnen te lacteren (melk te geven) als andere teven in de roedel hun pups ter wereld brachten. Daarmee waren ze de ideale tantes als de moeder afwezig was omdat ze ging jagen of in het slechtste geval niet meer terugkwam van de jacht. Bij onze moderne huishond is deze tante-functie verdwenen en geeft de schijndracht eigenlijk alleen maar complicaties voor de teef die toenemen bij het ouder worden. Gedragsveranderingen, melkgift en eventuele melkklierontsteking zijn dan het gevolg.

Minder kans op suikerziekte en acromegalie (reuzengroei)

Deze vervelende ziekten ontstaan onder meer onder invloed van het hormoon progesteron. Bij de sterilisatie worden de eierstokken verwijderd en omdat in deze eierstokken het progesteron wordt gevormd, valt deze invloed weg

De nadelen

Neiging tot zwaarder worden

Een gesteriliseerd teefje heeft een andere energiebalans. Als er tijdens het eerste jaar niet extra op de lichaamsconditie wordt gelet, kan ze dik worden. Gelukkig zijn er tegenwoordig voedingen die dit helpen voorkomen maar het ligt voornamelijk aan de eigenaar, die de conditie van de hond goed moet reguleren, of de teef overgewicht ontwikkelt

Karakterverandering

Uit onderzoek blijkt dat karakterverandering eigenlijk gering is. Als het voorkomt, blijken de gesteriliseerde teefjes meestal levendiger. Teefjes die al op jonge leeftijd pittige trekjes vertonen, zijn in onze kliniek een bespreek geval. De kans bestaat namelijk dat dit gedrag door de ingreep zelfs nog wat toeneemt, en dan is een consequente eigenaar voor een juiste opvoeding van groot belang. Over het algemeen zullen onzekere honden wat zekerder worden en stijgen in de rangorde wat in een groep soms tot tijdelijk gesteggel kan leiden. Eventueel roepen we dan de begeleiding in van een gedragsdeskundige. Sloomheid is vrijwel altijd het gevolg van overgewicht, en dat is dus zeker te voorkomen!

Vachtstructuur

Bij honden met een halflange, glanzende vacht valt op dat, als ze gesteriliseerd zijn en ouder worden, de vacht meer gaat krullen en wat doffer wordt. Dit heeft overigens geen enkele negatieve invloed op de gezondheid van de teef, alleen wat op het uiterlijk en de vachtverzorging. Het mag duidelijk zijn dat deze gevolgen bij het ene ras duidelijker tot uiting (kunnen) komen dan bij een ander ras

Incontinentie

Hier hebben we te maken met een vervelende aandoening. Gesteriliseerde teefjes hebben meer kans op incontinentie van de urine als ze in hun mandje liggen op oudere leeftijd dan de niet-gesteriliseerde teefjes. Er zijn voldoende goede medicijnen om dit te behandelen, maar het is wel een nadeel. Sommige rassen (Boxer, Grote Zwitserse Zwitserse Sennenhond) zijn hier meer dan gemiddeld gevoelig voor. Bij deze rassen is het verstandig om vooraf een goed oriënterend gesprek te hebben met de behandelend dierenarts, waarbij de specifieke voor- en nadelen voor deze honden op een rijtje kunnen worden gezet. De verdenking bestaat dat je bij meerdere rassen waarvan voorheen de staart werd gecoupeerd, meer dan anders rekening moet houden met deze incontinentie.

Over het algemeen adviseren wij indien u een sterilisatie overweegt dit te doen voor de 2^e loopsheid.

De drive van de meeste teven zal eerder toe dan afnemen en mood swings als veroorzaakt door schijnzwangerschap zullen tot het verleden behoren.

Martine Carriere
Sterkliniek Ermelo

Plaatsing alleen met naam & kliniek vermelding en logo

